

Vzhledem k těmto předpisům, jež vydány jsou k zachování a zvelebení obecného blaha, nemůže býti o tom pochybnosti, že jednak zábradlí u mostů mají za účel nejen ochranu osob, nýbrž i ochranu p o v o z ů před spadnutím, jednak že skutečnost nižšími soudy zjištěná, dle níž zábradlí dotyčného mostu bylo vadné, musí se přičítati za vinu representantům žalovaného silničního okresu a tudíž také tomuto samotnému. Které fyzické osobě toto zavinění především k tíži padá, jest lhostejno, jakmile jen jest jisto, že vinník byl zástupcem žalovaného. Že strana žalující neoznačila tuto fyzickou osobu jménem jejím, netvoří vadu žaloby, která by mohla ospravedlniti věcné zamítnutí prosby žalobní, dostačují-li jen výsledky jednání k tomu, aby se zjistiti mohlo, že nedopatření, které se sběhlo, padá za vinu representantu silničního okresu a ne snad jen podřízenému zřízenci, nemajícimu žádné moci k zastoupení, za jehož vinu by žalovaný ručiti musil jen podle §§ 1313. až 1319. obč. z.

V daném případě však vším právem jednak cestmistr, jednak též členové silničního výboru byli již první instancí označeni jako vinu nesoucí osoby fyzické, a poukázáno k odůvodnění tohoto výroku k instrukci pro cestmistry vydané vyhláškou c. k. mor. místodrž. ze dne 22. srpna 1878 a prohlášené v zems. zák. pro Moravu z r. 1878 pod č. 33, pak k § 31. zák. ze dne 31. prosince 1874 z. z. č. 5 ex 1875. O reprezentativním postavení členů výboru silničního okresu nelze vzhledem k §§ 26. a 27. mor. silničního zákona ze dne 30. září 1877 z. z. č. 38 pochybovati. Z §§ 1., 3., 5., 6., 8. al. 2., 13. a 17. citované instrukce pro cestmistry vysvítá však, že také těmto orgánům přísluší v jistém, byť i omezeném směru moc zastupovací. Cestmistr je obzvláště orgánem ustanoveným a zřízeným k bezprostřední péči o silnice a k dohledu na službu cestařů (§ 1.), k obstarávání toho, aby se všechny okresní silnice, svěřené dohledu jeho, nacházely v dobrém stavu sjízdném (§ 5.), který je však také oprávněn v rámci direktiv v §§ 3. a 4. předepsaných zaříditi, čeho třeba k odstranění shledaných chyb a nedostatků, aneb jinakých vad (§ 6. odst. 3.), a v případech obzvláště pilných sám i přijmouti může výpomocné dělníky (§ 8. odst. 2.).

Následkem toho všeho nemohlo dovolání žalovaného býti dáno místa, a poukazuje se v ostatním rovněž ku správným důvodům rozsudků nižších soudů.

(Rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu ze dne 27. ledna 1909, č. Rv III. 386/8.) JUDr. P. Krippner.

§ 4. odst. I. všemín. nařízení z 9. března 1898, č. 41 z. ř. ustanovuje se též příslušnost soudu.

Továrna na hospodářské stroje v Mor. Budějovicích odevzdala na tamní stanici řezačku k dopravě do stanice Rietzdorf P. (ve Štýr-

sku), kamž došla tou měrou poškozená, že adresát přijetí její odepřel. Továrník podal na c. k. státní rakouské dráhy zast. c. k. mor.-sl. fin. prokuraturou v Brně u tamního okr. soudu žalobu na náhradu 105 K.

Namítka nepřislušnosti místní I. stolice zamítnuta

z d ů v o d ů:

že dle čl. 74. žel. dopr. řádu může se nárok ze smlouvy dopravní žalobou uplatňovati jen proti první nebo poslední dráze, nebo proti oné dráze, na jejíž trati škoda povstala, žalobce tudíž má právo žalovati severozápadní dráhu, jako první dráhu, a že jest lhostejno, kde právě škoda způsobena byla, jelikož všemin. nařízení z 9./3. 1898 č. 41 z. ř., upravujíc pouze zastupování fin. prokuratur, nemá žádného vlivu na soudní příslušnost.

Na rekurs fin. prokuratury zemský soud v Brně namítce místní nepřislušnosti vyhověl a žalobce na příslušný soud odkázal.

D ů v o d y:

Dle § 74. dopr. řádu ze dne 10. prosince 1892 č. 207 z. ř. mohou arcif nároky z nákladní smlouvy cestou žaloby buď proti první dráze, která dopravu převzala, aneb proti dráze, která zboží naposled převzala, aneb konečně proti dráze, na jejíž trati škoda se přihodila, vzneseny býti. Tím však pouze upravena jest pasivní legitimace, místní příslušnost sama řídí se dle § 74. j. n. a dle § 4. všemin. nař. ze dne 9. března 1898 č. 41 z. ř., dle něhož ku zastupování v pasivních sporech je povolána oná fin. prokuratura, v jejímž obvodu se věc nachází, na niž spor se vztahuje, ev. nedostatkem takového vztahu ona fin. prokuratura, v jejímž obvodu se událost přihodila, pro kterou se žaluje. Rezačka, na kterouž se spor tento vztahuje, nachází se nyní dle souhlasného udání obou stran v Rietzdorfu a poškození její stalo se nepopřene na trati z Matzleindorfu do Celovce. Nenastala proto příslušnost m.-sl. fin. prokuratury, nýbrž je kompetentní štýrská fin. prokuratura a dle její kompetence řídí se pak i příslušnost soudní pro nárok žalobcem vznesený. Správa státních drah, proti nimž nároku jest se domáháno, v obvodu m.-sl. fin. prokuratury svého sídla nemá. Musela proto žaloba u místně nepřislušného soudu podaná býti odkázána.

Dovolacímu rekursu žalobcovu nejv. soud. dvůr nevyhověl.

(Rozh. z 7. června 1910, č. j. R III. 199/10.)

Zájem na brzkém určení práva nebo právního poměru mají žalobci v žalobě určovací neb alespoň při jednání o této žalobě vykáhati a sluší k nedostatku téhož z moci úřadu přihlížeti a za-